

Čís. 11082.**Pozemková reforma.**

Zákaz zatížení zabrané nemovitosti bez souhlasu Státního pozemkového úřadu se nevztahuje na exekuční zatížení pro daně a veřejné dávky.

(Rozh. ze dne 15. října 1931, R II 292/31.)

Soud první stolice zamítl exekuční návrh zemského výběrčího úřadu, by byla na nemovitostech povolena exekuce vnučeným zřízením záznamu zástavního práva pro dávku z přírůstku hodnoty, ježto na nemovitostech vázne poznámka záboru a bez svolení Státního pozemkového úřadu nelze zabavení povolit. Rekursní soud exekuci povolil. Důvod y: Neprávem zamítl první soud žádost z důvodu, že na nemovitostech vázne poznámka záboru a že bez svolení Státního pozemkového úřadu nelze povolit exekuci záznamem práva zástavního. Neboť zákaz zadlužení (§ 35 příř. zák. ze dne 30. ledna 1920, čís. 81 sb. z. a n.) nevztahuje se na daně a veřejné dávky. To jest patrné z doslovu § 33 cit. zák., podle něhož náhrada za přidělovou cenu vázne v pořadí za veřejnými daněmi a dávkami, zákon tedy připouští, by zabrané nemovitosti mohly býti zatíženy daněmi a veřejnými dávkami. Dávka z přírůstku hodnoty jest veřejnou dávkou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvod y:

Nelze přisvědčiti názoru dovolacího rekursu, že rekursní soud pochybil, povoliv, ač souhlas Státního pozemkového úřadu se zavazením nebyl vykázan, na nemovitostech zabraných po rozumu zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 sb. z. a n. záznam zástavního práva pro dlužnou dávku z přírůstku hodnoty (§ 37 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 sb. z. a n., dodatek III. vládního nařízení ze dne 27. dubna 1922, čís. 143 sb. z. a n.). Otázkou přípustnosti zavazení nemovitostí podléhajících pozemkové reformě pro daně a veřejné dávky zabýval se již nejvyšší soud v rozhodnutí uveřejněném ve sb. n. s. pod čís. 9883. Šlo o nemovitost z přidělu a nejvyšší soud na základě úvah v tomto rozhodnutí blíže uvedených, hledě k ustanovení § 33 přidělového zákona dospěl k závěru, že k zavazení nemovitosti pro daně a veřejné dávky souhlasu Státního pozemkového úřadu nebylo třeba. Tytéž úvahy, na něž se odkazuje, dopadají i u nemovitosti státem za pozemkové reformy zabraných. Pokud jde o zákonné ustanovení, jest to ustanovení §§ 47 a násl. náhradového zákona, z něhož plyne, že u zabraných nemovitostí k zavazení pro daně a veřejné dávky není třeba souhlasu Státního pozemkového úřadu. Podle uvedených §§ mají totiž při rozvrhu přejímací ceny místo ustanovení exekučního řádu o rozvrhu nejvyššího podání, tím přiznává se daním a veřejným dávkám po případě i přednostní uspokojení a zákon nečiní je závislým na souhlasu Státního pozemkového úřadu. Z toho, že záborový zákon v § 7 co se týče daní a veřejných dávek výslovně nečiní výjimku

ze zákazu zavazení bez souhlasu Státního pozemkového úřadu, nelze s úspěchem dovozovati, že i k zavazení pro daně a veřejné dávky jest třeba tohoto souhlasu. V tom směru odkazuje se na úvahy uvedené v citovaném rozhodnutí čis. 9883 sb. n. s. Co se týče rozhodnutí čis. 6014, 6133, 7711, 7148, 7859, 7934 sb. n. s., jichž se dovolací rekurenti dovolávají, nedopadají rozhodnutí ta, ježto se netýkají daní ani veřejných dávek, nýbrž dluhů soukromoprávních. Rekursní soud právem povolil žádané zavazení a o dovolacím rekursu do napadeného usnesení bylo se usnésti, jak se stalo.

Čís. 11083.

Byla-li slovenským soudem postoupena podle § 182 a) slov. c. ř. s. věc soudu v historických zemích, není tento soud oprávněn odmítnouti jednati ve věci proto, že pokládá za příslušný onen soud na Slovensku.

(Rozh. ze dne 15. října 1931, Nd II 102/31.)

Nejvyšší soud rozhodl záporný spor o příslušnost mezi krajským soudem v Trenčíně a krajským soudem v Moravské Ostravě v ten rozum, že příslušný jest krajský soud v Moravské Ostravě.

Důvody:

Krajský soud v Trenčíně postoupil podle § 182 a) slov. c. ř. s., vyhověv námitce místní nepřislušnosti, věc krajskému soudu v Moravské Ostravě, který žalobkyně označila za příslušný. Toto usnesení jest pravoplatné, poněvadž proti němu není podle § 182 a) slov. c. ř. s. (stejně jako jest tomu podle § 261 šestý odstavec c. ř. s. pro historické země) opravný prostředek přípustný. Tím jest pravoplatně, tedy také pro krajský soud v Moravské Ostravě závazně, vyřknuto, že krajský soud v Trenčíně není k projednání příslušný. V důsledku toho není krajský soud v Moravské Ostravě oprávněn, by odmítl o věci jednati proto, že pokládá krajský soud v Trenčíně za příslušný.

Čís. 11084.

Rozvrh nejvyššího podání v exekučním řízení předpokládá, že k návrhu několika vymáhajících věřitelů byly zabavené svršky prodány soudně, buď soudní dražbou nebo prodejem z volné ruky. Prodal-li dlužník zabavené svršky pod rukou před provedením soudní dražby a nebyl-li docílený výtěžek zabaven vymáhajícími věřiteli, nenastupuje cena zabavených svršků na jejich místo a nemůže býti v exekučním řízení rozvržena mezi vymáhající věřitele.

Odnětím zabavených svršků z exekuce skončilo exekuční řízení a bylo je zrušiti.

Proti těm, kdož překáželi provedení soudního prodejového řízení, může vymáhající věřitel nastupovati jen pořadem práva.

(Rozh. ze dne 16. října 1931, R I 611/31.)